باشگاه پرسپولیس دی‌ماه ۱۳۴۲ تـــ ـأسیس شد؛ این دی‌ماه سرخ‌های پایتخت ۵۶ساله شدند...

عکس لحظه‌ای از قهرمانی پرسپولیس در جام تخت جمشید است. حسین کلانی و مهراب شاهرخی جام را بلند کرده‌اند و محمدرضا خلعتبری به دوربین نگاه می‌کند.

سفیدها بی‌خود قرمز نشده‌اند

چند برش سورئال از سال‌های اول باشگاه پرسپولیس

نوشته ابراهیم افشار

۱ پیکان و داستان یک لنگ:

شاهین ناسازگار و ملی گرای دهه سی را اگر پدربزرگ و پیکان دهه چهل را اگر پدر پرسپولیس محسوب کنیم داستان خاستگاه تیم پیکان در اصل از یک لُنگ آغاز شد که متعلق به جوانی‌ها و نداری‌های یک کارخانه‌دار معروف ایرانی بود. همان لُنگی که وقتی آقا به آلاف و اولوف رسید، در خانه اعیانی‌اش واقع در زعفرانیه از دیوار آویزان بود تا او ثابت کند که اصل و نسبش را فراموش نکرده است. محمود آقاخیامی بنیانگذار ایران‌ناسیونال و نیز باشگاه پیکان تهران، خود از بازیکنان قدیمی و دلدادگان کلوپ شاهین بود. علاقه او به سفیدهای پایتخت، آن قدر شعله‌ور بود که بیشتر مسابقات فوتبال داخلی و بازی‌های ارزنده تیم‌های خارجی را پیگیری می‌کرد. کارخانه اتومبیل‌سازی روتس (سازنده اتومبیل پیکان) که از این علاقه آتشین مطلع بود هرگاه مسابقه مهمی بین تیم‌های معروف عالم برگزار می‌شد برای او بلیت طیاره به همراه بلیت لژ مخصوص استادیوم و فیش رزرواسیون هتل را می‌فرستاد و محمود آقا ۹۰ دقیقه زل می‌زد به چمن. شاید سر همان زل زدن‌ها بود که وقتی شاهین عزیز در سال ۱۳۴۶ تعطیل شد رفقای جان و جگر محمود خیامی نشستند پایش و مخش را رسماً تریت کردند که تو با این عشق و علاقه‌ای که خودت به فوتبال داری بیا با یک تیر چند نشان بزن. هم با تأسیس یک تیم فوتبال زیر بلیت ایران‌ناسیونال به تبلیغات کارخانه‌ات دست بزن و هم برای سالم‌سازی تن و بدن کارگران ایران ناسیونال و افزایش بازدهی‌شان، ورزش کارگری را مدنظر قرار بده. و هم اینکه با راه‌اندازی کلوب فوتبالت این شاهینی‌های آواره را دور خودت جمع می‌کنی. شاید همین تئوری‌ها بود که در مغز خیامی نشست و هنگامی که فریدون معاونیان، مهندس معمار صاحبنامی که از آغاز با برادران خیامی‌ها همکاری داشت به آنها گفت که« بیشتر باشگاه‌های فوتبال معروف اروپا متعلق به کارخانه‌های اتومبیل‌سازی هستند و از تیم‌های صنعتی شهیری چون یوونتوس و فیات، روتس و فولکس واگن نام برد خیامی به این پیشنهاد ممتاز فکر کرد و چون شاه مملکت در بازدید از کارخانه‌اش، او را تشویق به باشگاهداری کرده بود، پذیرفت که ایران‌ناسیونال تیم درجه یکی را خریداری و رویش سرمایه‌گذاری کند. آنها ابتدا باشگاه اقبال را که به‌وسیله صنعتکاران و تاجیک - قهرمانان سابق کشتی - تأسیس شده بود خریداری کردند و پس از تأسیس باشگاه پیکان، منتظر صید ستاره‌های فوتبال ایران ماندند. ابتدا این نادر لطیفی ستاره تیم ملی و تیم نادر بود که برایشان تیم ساخت و سپس سیل مهاجرت شاهینی‌ها به پیکان شروع شد. هنگامی که «رودلف» یکی از علاقه‌مندان اتومبیلرانی کشور و واسطه خرید مربیان خارجی، آلن راجرز را به پیکان آورد گل از گل خیامی‌ها شکفت. آنها قهرمان‌پروری را توأم با ورزش همگانی کارگران، در تپه‌هایی که ابتدا محوطه ضایعات کارخانه بود و سپس مسطح شد راه انداختند.